1893—1973
80
років
Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
(201) 434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. в Ню Йорку: —
(212) BArclay 7-4125
УНСоюзу: BArclay 7-5337

РІК LXXX. Ч. 17. TWO SECTIONS (SECTION I) ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК СУБОТА, 27-го СІЧНЯ (JANUARY) 1973 No. 17. VOL. LXXX.

КОРОТКІ ВІСТКИ

П'ятниця, 26 січня 1973

ДИРЕКТОР ЕФБІАЙ ПАТРІК ГРЕЙ 3-ИЙ виступав з промовою на крайовій Конвенції у справах кримінальної юстиції. Він сказав, що треба б менше дбати про оправдування злочинців - криміналістів, а більше про безпеку спільноти. „Регабілітація, — сказав він, — це добра справа, але треба зважати, бо деякі злочинці тільки на неї й чекають, щоб вийти з тюрми й поповнити нові злочини".

У З'ЄДНАНИХ СТЕЙТАХ НЕЗАБАРОМ знову зросте роля кам'яного вугілля, як твердого палива та як продукту, з якого виробляють різні мастила, гази тощо. Про це повідомили з департаменту спостережень над природними ресурсами ЗСА. Електростанції не будуть переходити з рідкого пального на кам'яне вугілля, однак, його будуть значно більше застосовувати в господарстві, ніж у останніх десятиріччях.

ЧЛЕНСЬКІ ДЕРЖАВИ АТЛАНТІЙСЬКОГО СОЮЗУ (НАТО) ВІДКИНУЛИ совєтську вимогу, щоби запляновала конференція про редукцію військ у Середущій Европі охоплювала „всі заінтересовані держави". НАТО вважає, що у тій конференції, яка має розпочатися 31 ц. м. у Відні, повинні брати участь тільки ті держави, які мають свої війська в Середущій Европі, а поширення такої конференції відчинить двері тільки балакунству й демагогії. Однак нота НАТО втримана у „делікатному" тоні й залишає відкритими двері для обмірковування цієї проблеми вже на самій конференції, у вужчому крузі учасників.

ЧЕХО-СЛОВАЧЧИНА СТАРАЄТЬСЯ знормалізувати свої взаємини з ЗСА. Йдеться про відкриття консулятів у Чикаґо й Братиславі, про з'ясування правного статусу американських громадян чеського роду, про порозуміння у справі обопільних претенсій щодо заблькованих фондів і воєнних втрат і т. п. спірні справи.

В ЮГОСЛАВІЇ ГОСТРА ГОСПОДАРСЬКА КРИЗА: уряд закликає громадян до ощадностей та добровільних пожертв, щоб скласти фонд у висоті 600 мільйонів динарів, себто коло 36 мільйонів дол., з якого можна би рятувати підприємства, яким погрожує банкрутство і ліквідація з браку плинкої готівки.

У ГРЕЦІЇ СТАЛАСЯ катастрофа приватного літака, власности більйонера Арістотеля Онассіса, при чому згинув пілот, 24-річний син Онассіса, Александер. Він летів з двома своїми приятелями, так само пілотами, які вийшли з катастрофи пораненими. При смерті Александра Онассіса у шпиталі була його мати, перша дружина Арістотеля, Тіна, тепер дружина другого грецького багатиря, Ставроса Ніярхоса. Теперішня дружина Арістотеля Онассіса, колишня пані Джеклін Кеннеді, перебуває з чоловіком на його острові Скорпіос на Егейському морі. Онассіс такий пригноблений смертю свого сина, що — за його заявою — задумує випродати всі свої підприємства, між ними летунську компанію „Олімпік", та виїхати геть з Греції.

ПОРТУГАЛЬСЬКИЙ УРЯД ВИНУВАТИЙ в убивстві Амількара Цаґраля, лідера націоналістичного руху в португальській Ґвінеї в Африці — твердить президент сусідньої Ґвінеї Секу Туре. Вбивником Цаґраля був 36-річний Іннsocent Каміль, партійний лідер на одному острівці: португальський уряд буцім-то обіцяв широку автономію тому острову, якщо не стане Амількара Цабраля. Вбивників і чотирьох інших змовників арештували у Ґвінейській республіці.

Помер мгр Михайло Дужий, визначний політичний і громадський діяч

В п'ятницю, 26-го січня, коли це число „Свободи" почало друкуватись на пресі, наспіла з Детройту вістка, що там у цьому ж дні ранком помер внаслідок тромбози серця св. п. мгр Михайло Дужий, визначний політичний, громадський і кооперативний діяч. Покійний закінчив студії права і працював як аквокат в Україні, де теж проявив широку діяльність в українському житті. Помер на 66-ому році життя (народжений в Перемишлі 1907 року). Після скитальщини поселився у Детройті, де був основником і діючим касиром Кредитівки „Будучність", колишнім головою Відділу УККА, кол. головою Відділу ООЧСУ, членом Головної Управи ООЧСУ, провідним діячем і членом Громадського Суду УККА, членом Президії попереднього Конгресу УККА та визначним діячем УНСоюзу в місцевих Відділах, та як делеґат і заступник предсідника Конвенцій УНС.

Похорон Покійного відбудеться, згідно з одержаною вісткою про цю велику втрату української громади, вже в понеділок, 29 січня 1973.

В Балтіморі помер Тома Котик

В Балтіморі, Мериленд, помер 24-го січня 1973, по короткій недузі серця, на 83-му році життя, Тома Маріян Котик, абсольвент австрійської школи і професійний старшина австрійської армії, сотник УГА, організатор молочарських кооператив в краю, начальник Відділів „Маслосоюзу" в Станиславові, Тернополі і в Луцьку, від 1927 р. начальник Торговельного Відділу Централі „Маслосоюзу" у Львові. В ЗСА Покійний проживав з родиною від 1949 р. в Балтіморі, де був членом українських товариств і організацій. Покійний осиротив дружину, Марію з Супінських, дочку Христину Лисобей, сина Юрія з дружиною Марією та трьох внуків. Похорони в суботу, 27 січня 1973, о год. 8:30 ранку з похоронного заведення Лілі і Цайлер до місцевої української католицької церкви св. Михаїла, а по Заупокійні Служби Божій тлінні останки будуть відпроваджені на цвинтар української католицької парохії в Балтіморі.

ОБОВ'ЯЗОК РЕЄСТРАЦІЇ ДЛЯ ЧУЖИНЦІВ

Вашинґтон. — Як і кожного, так цього року також усіх не-американських підданих, що перебувають на території ЗСА, зобов'язує у січні реєстрація. Для цього треба взяти на будь-якій пошті формуляр і заповнити його та віддати на будь-якій пошті до рук службовці — не пересилати поштою. Невиконання цього обов'язку карається законом. Батьки повинні подати також відомості про дітей, які перебувають з ними і не є американськими підданими-горожанами.

Від 10 лютого ц. р. почнуть вертатися з В'єтнаму американські воєнні полонені

Сайґон. — Перший транспорт американських воєнних полонених відлетить з Північного В'єтнаму 10 лютого ц. р. З Державного Департаменту висловлено переконання, що північно-в'єтнамські комуністи звільнятимуть по 100 американських воєнних полонених в міру відкликування з В'єтнаму американських військ, стан яких впав нижче 25,000 вояків. На суботу 27 січня передбачено обмін листами полонених під час церемонії підписання пакту про перемир'я у Парижі: комуністи з Північного В'єтнаму передадуть листу всіх полонених, що вони їх мають, американці — листу тих, які, за американськими відомостями знаходяться у Північному В'єтнамі або в руках В'єтконґу у Південному В'єтнамі. За тими американськими даними — 473 американські військовики перебували в полоні у Північному В'єтнамі, 108 у Південному і 6 в Ляосі, плюс 1,335 військовиків, про долю яких нема вістки. Крім того комуністи схопили в Індокитаї впродовж В'єтнамської війни 51 цивільних американців. Всіх звільнених полонених перевозитимуть на американську базу Клерк Філд недалеко столиці Філіппін Манілі, де вони перейдуть найпершу лікарську перевірку і допити. Всім дадуть нові одяги і передадуть посилки від їх родин. Відтіль перевозитимуть їх до Каліфорнії і до шпиталів, положених найближче їхніх домів. Процедура лікарської перевірки й допитів буде скорочена.

Більшість опитуваних схвалюють бомбардування Північного В'єтнаму

Ню Йорк. — Як виявило останнє опитування аґенції Ґеллупа, американці були поділені у своєму ставленні до бомбардування, здійснюваного американськими збройними силами в останні тижні перед домовленням в справі перемир'я у В'єтнамі, протеж, більшість опитуваних схвалили цю репресивну акцію. Було проведене це опитування в днях 12-14 січня, ще перед 15 січня ц.р., тобто перед тим, як през. Ніксон наказав припинити бомбардування. Згідно з вислідами опитування сорок і шість відсотків опитуваних схвалили бомбардування околиць Ганою і Гайфонгу в Північному В'єтнамі, стверджуючи, що воно було потрібне, і сорок і п'ять відсотків висловили своє непогодження з цією акцією. Дев'ять відсотків опитуваних не мали ясної думки в цій справі. Якщо ж іде про саму в'єтнамську війну, то шістдесят й один відсоток опитуваних вважають, що заанґажування З'єднаних Стейтів Америки у в'єтнамському конфлікті було помилкою, і тільки 29 відсотків заявили, що це була правильна політика ЗСА. Один тільки відсоток опитуваних не висловив своєї думки про цю справу.

Кол. президента Линдона Б. Джонсона поховано в його рідному Стонволі

Стонвол, Тексас. — Далеко від шумних великих міст ЗСА і далеко від американської столиці, у гористому Тексасі на ранчо покладено на вічний спокій тлінні останки 36-го Президента ЗСА Линдона Бейнса Джонсона. Він спочив на родинному кладовищі в Стонволі поблизу від Джонсон Сити, недалеко могил своїх батьків, діда і прадіда, над річкою Педернейлс в тіні старовинних дубів. „Понад цією річкою, під цими деревами, які він так любив, він тепер буде спочивати" — говорив у своєму надгробному слові близький приятель покійного Президента, його співробітник, кол. губернатор Тексасу Джон Коннелі. „Він вперше побачив тут світло. Він востаннє відчув тут життя. Хай же він тут знайде для себе мир". Останні похоронні церемонії відбулися у пополудневих годинах 25 січня. Над могилою Президента промовляв, крім губернатора Коннелі, відомий проповідник пастор Біллі Ґраґам — згідно з передсмертним бажанням Линдона Джонсона. На кладовищі зібралися члени найближчої родини Президента та представники Конґресу й Адміністрації та збройних сил. Декілька тисяч місцевих жителів спостерігали похоронні обряди, прощаючи у вічну путь свого земляка, свого довголітнього представника у Вашинґтоні і свого Президента. Похоронні обряди фактично почалися в ранніх годинах 25 січня у Вашинґтоні в Нешенел Сити Крищіян Чирч, куди були перевезені тлінні останки колишнього Президента з конґресової ротунди, де труна була врочисто виставлена для останнього прощання і де біля неї пройшли десятки тисяч мешканців столиці. В похоронних обрядах в церкві взяли участь члени Конґресу і уряду та збройних сил на чолі з президентом Ніксоном. По закінченні відправ, в часі яких з прощальним словом виступив В. Мартин Ватсон, кол. дорадник покійного Президента, тлінні останки президента Джансона перевезено літаком до Тексас, де й відбулися похорони.

Університет в Боффало почав семінар української культури

Боффало, Н.Й. — На Стейтовому університеті в Боффало в цьому семестрі розпочав працю новий семінар, присвячений проблемам української культури та цивілізації. Семінар зорганізований у системі Відділу переддипломних студій і є першим українознавчим курсом на університеті в Боффало. Семінар побудований на базі циклю лекцій, які читатимуть запрошені викладачі з Гарвардського, Колюмбійського, Торонтського, Манітобського і МекҐіл університетів. Запляновано в цілому 16 лекцій, які охоплюватимуть українську історію, літературу, релігію, мистецтво та музику. Семінар зорганізовано, враховуючи потреби місцевої української громади, яка, як заявив студентський дорадник Департаменту І. Рішко, хоче, щоб „українська культура і література були репрезентовані академічно на університетах". Найбільші заслуги в зорганізуванні цього семінара поклав місцевий Український Студентський Клюб під проводом Марти Перейми. Семінар уможливить студентам дістати потрібні кредити. Яке буде майбутнє цього семінара залежатиме від того, чи він знайде потрібне число студентів, а також підтримку Департаменту. Покищо семінар має експериментальний характер. Виклади відбуваються раз у тиждень вчетвер, між год. 7-9 вечера. Працею семінара керує комітет в складі: проф. Н. Третяк, д-р М. Грещишин, Марта Перейма та І. Рішко.

У СУБОТУ 27-ГО СІЧНЯ — ПІДПИСАННЯ ПАКТУ ПРО ПРИПИНЕННЯ БОЇВ У В'ЄТНАМІ

Париж. — У суботу 27-го січня ц. р. відбудеться у Міжнародному конференційному Центрі у Парижі, колишньому готелі Мажестік, формальне підписання пакту про закінчення В'єтнамської війни. Підпишуть його прибулі вже до Парижу міністри закордонних справ Південного В'єтнаму Тран Ван Лям і Північного В'єтнаму Нґуєн Дю Трінь, державний секретар Вілліям Роджерс, що його приїзду до Парижу сподівалися на п'ятницю 26 січня, і пані Нґуєн Ті Бінь, яка називає себе міністром закордонних справ Тимчасового революційного уряду Південного В'єтнаму. Тому, що Південний В'єтнам не визнає пані Бінь у тому характері, а тільки як репрезентантку підпільного опозиційного В'єтконґу, то підписуватимуть досить скомпліковано — перед і після полудня, на окремих листках сутнього договору та чотирьох причетних протоколів. Однак обох головних авторів того договору — Генрі Кіссінджера і Ле Дука То — на тій церемонії підписання не буде. Ле Дук То склав у минулий четвер процальну візиту французькому міністрові закордонних справ Морісові Шуманові, який віддав поважні посередницькі послуги впродовж затяжних засекречених переговорів, та заявивши, що його „роля у Парижі закінчена", відлетів до столиці Північного В'єтнаму Ганою. Генрі Кіссінджер залишився у Вашинґтоні.

Дальші переговори в Сайґоні

Переговори переходять з Парижу до Сайґону. Американські гелікоптери перевезуть північно-в'єтнамських і в'єтконґських старшин на летунську базу Тан Сон Ньют під Сайґоном, де буде встановлена головна квартира мішаної військової Комісії, у частю також південно-в'єтнамських і американських старшин, для стеження за технічним переведенням перемир'я. Та мішана військова Комісія має розпочати діяти вже від найближчої неділі 28 січня. Крім централі на названій летунській базі — її експозитури діятимуть у сімох реґіональних пунктах, більших містах Південного В'єтнаму, та 26-ох менших містечках. Окремо у Сайґоні будуть відбуватися переговори між урядом Нґуєна Вана Тіє та представниками В'єтконґу в справі виборів, в'язнів та інших споріднених важливих питань. У сусідньому Ляосі сподіваються проголошення перемир'я за який тиждень. Є офіційному договорі про перемир'я у В'єтнамі нічого не сказано про Ляос та Камбоджу, але газети твердять, що між Генрі Кіссінджером і Ле Дуком То прийшло до усного порозуміння, що Північний В'єтнам відкличе з Ляосу своїх 60.000 вояків. Знову ж Камбоджа плянує проголошення в найближчу неділю одностороннього перемир'я на 72 години, щоб перевірити, яке становище займуть комуністи. Коли б комуністи продовжували війну у Камбоджі, то вона сподівається дістати летунську допомогу від американців. Вілліям Сулліван, який був головою американської делеґації на переговорах „техніків", які стилізували договір, інформував міністра закордонних справ Камбоджи Льонга Торета у Парижі. Він висловив переконання, що Північний В'єтнам не вестиме дальшої війни у Камбоджі.

У ДОГОВОРІ ПРО ПЕРЕМИР'Я У В'ЄТНАМІ КОЖНА СТОРОНА ЩОСЬ ЗИСКАЛА І ЩОСЬ ВТРАТИЛА

Вашинґтон. — Оприлюднений у середу 24 січня ц. р. текст договору про перемир'я у В'єтнамі, що його офіційно підпишуть в найближчу суботу 27 січня у Парижі, складається з головної частини у 9-ох розділах та з чотирьох протоколів: про очищування моря з мін, — про технічне переведення в життя перемир'я, — про міжнародну Контрольну Комісію і про полонених. Кожний з тих розділів і протоколів складається з багатьох точок і разом вони становлять об'ємистий твір, який займає повних три сторінки „Ню Йорк Таймса". На окремій пресовій конференції у минулу середу Генрі Кіссінджер з'ясовував головні точки порозуміння та згодом відповідав на запити журналістів. Найважливіші постанови договорення такі:

Перші полонені вернуться за 15 днів

Перемир'я під міжнародною контролею увійде в життя в суботу 27 січня о год. 7 вечора нюйоркського часу. Від тієї години ЗСА починають відтягати з В'єтнаму всі свої збройні сили і цей процес закінчиться до 60-ох днів. Одночасно з відкликуванням американських військ Північний В'єтнам і В'єтконґ звільнюватимуть всіх військових і цивільних полонених та з'ясують по змозі найдокладніше долю всіх, що „пропали" у бойових діях. За запевненням Кіссінджера, перші американські воєнні полонені вернуться вже за 15 днів, — комуністи Північного В'єтнаму погодилися, щоб американські літаки з лікарями і медичним персоналом приземлювались на летовищі під Ганоєм і забирали звільнюваних полонених до обраного Америкою пункту.

Північний В'єтнам може залишити у Південному В'єтнамі свої війська у докладно нез'ясованому числі, але не вільно перевозити до Південного В'єтнаму кому-

(Закінчення на ст. 4-ій)

В Гантер Коледжі буде курс української мови

Ню Йорк. — Український Студентський Клюб при Гантер Коледжі інформує, що в лютому ц.р. тут пічнеться початковий курс української мови (Українська мова І). Заходи щодо зорганізування такого курсу робив УС Клюб вже від трьох років. Багато зусиль поклали студенти Дмитро Мулик, Роман Попадюк, Марія Анна Кадиляк, які користувалися допомогою проф. Олександра Е. Александра та д-ра Василя Омельченка. Реєстрація студентів відбудеться 29-30 січня. Інформації в справі курсу заінтересовані можуть одержати від Марії Кадиляк (тел.: 212-937-0659). Український Студентський Клюб надіється, що українські студенти з Гантер Коледжу, а також з інших коледжів та університетів в Ню Йорку покористуються нагодою, щоб опанувати українську мову. Від кількости студентів та заінтереування курсом залежатиме його майбутнє. На осінь 1973 р. плянується посередній курс української мови (Українська мова ІІ), якщо буде достатнє зацікавлення першим курсом.

У КИЄВІ ПОЧАВСЯ СУД НАД МАТЕМАТИКОМ ЛЕОНІДОМ ПЛЮЩЕМ

Москва. — Як повідомляє аґенція Ройтера згідно з одержаними нею інформаціями з дисидентських кіл, в четвер 25 січня ц.р. почалася в київському районовому суді розправа над відомим українським дисидентом математиком і спеціялістом в ділянці кібернетики Леонідом Плющем. Обвинувачений він в „антирадянській активності" і був арештований понад три роки тому органами КҐБ у зв'язку з намаганням режиму зліквідувати дисидентський рух в Україні. Після кількох місяців перебування в тюрмі Леонід Плющ був відставлений до психіятричної лікарні ославленого інституту ім. Сербського у Москві, де його тримали понад два роки і в грудні 1972 року перевезли до Києва, визнавши, що він хворіє тільки на схізофренію, зокрема ж на ідею проводжування реформ. Друзі Л. Плюща виступили напередодні суду над ним із петицією до ЦК КПУ та уряду УССР звільнити його і дозволити йому виїхати за кордон. Почалася судова розправа за закритими дверми: не дозволили входити на залю навіть родині. Між вісьмома свідками був покликаний на переслухання відомий український літературний критик Іван Світличний, арештований ще в січні минулого року разом із великою групою українських діячів із Києва і Львова. Вироку в цьому процесі сподіваються в понеділок 29 січня. В петиції за звільнення Л. Плюща, що її підписали друзі підсудного, стверджено, що „В нашій державі тільки божевільний відважується змагатися проти наявних недоліків і тільки люнатик може говорити про порушення його прав."

Леонід Плющ має 34 роки, був науковим співробітником Інституту кібернетики, відомий як автор кільканадцяти наукових праць. Починаючи з 1965 року, був постійно переслідуваний за свої переконання й виступи на оборону арештованих і репресованих, позбавлюваний праці і врешті запроторений до психіятричної лікарні.

Секретаріят СКВУ відбуває в Торонті Пленарну Сесію

Торонто. — По полудні 26 січня тут мала початися шоста пленарна сесія Секретаріяту Світового Конгресу Вільних Українців (СКВУ) з участю членів Секретаріяту з Европи, ЗСА, Канади та Південної Америки. Наради триватимуть три дні. В програмі звідомлення з діяльности, схвалення плянів праці і бюджету на черговий рік, панель Світової Конференції Молодіжних Організацій та зустріч з представниками українських організацій. В рямках пленарної сесії відбудуться також наради Рад і Комісій Секретаріяту, в тому Світової Координаційної Виховно-Освітньої Ради, Комісії Прав Людини та Комісії Преси і Інформації. Панель молодіжних організацій на тему „Молодь в сучасному і майбутньому", відбудеться в рямках нарад Світової Координаційної Виховно-Освітньої Ради, на яких, крім звідомлень і дискусії, проф. д-р В. Головінський прочитає доповідь на тему „Праґматизм і ідеалізм у вихованні".

Філядельфія відзначає 55-ті роковини проголошення незалежности України

Філядельфія (І. С.). — Губернатор комонвелту Пенсильвенії Мілтон Дж. Шеп видав 11 січня ц. р. проклямацію, проголошуючи 22 січня „Днем Української Національної Незалежности" в Пенсильвенії. У проклямації губернатор ствердив, що „в сучасну пору численні українські інтелектуали, письменники, поети, мистці та науковці відбувають важкі кари у таборах „суворого відокремлення" та в тюрмах Росії тільки тому, що в них була відвага, щоб висловити свою думку".

22-го січня ц. р. посадник міста Філядельфії Френк Л. Ріццо підписав проклямацію, в якій ствердив, що російська армія заатакувала Україну після проголошення незалежности і насильно встановила в Україні маріонетковий комуністичний уряд, а нині „Москва приготовляється з нагоди 50-тиріччя СССР поширювати у світі міт про багатонаціональний СССР, де кожна рес-

(Закінчення на стор. 3-ій)

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

СІЧНЕВІ РОКОВИНИ У ВАШИНҐТОНІ

Вашинґтон, Д. К. — Метрополітальний Відділ Українського Конґресового Комітету у Вашинґтоні влаштовує в дні 28-го січня ц. р. о год. 5-ій по полудні в „Реґіна Гайскул" — Гаятсвіл, Мд. Святочну Академію для відзначення Актів 22-го Січня. Академію відкриє голова Відділу д-р Степан Курилас на тлі прапорів, що їх внесе пластова молодь. Промову в українській мові виголосить д-р Анатолій Булавка, а в англійській мові Авраам Шифрин — в'язень концентраційних таборів в Сибіру. В мистецькій частині виступлять: ансамбль бандуристів із Вашинґтону під керівництвом д-ра І. Масника, вокальне тріо „Соловейки" із Філядельфії під керівництвом пані Зої Маркович, при фортепіяні пані Оксана Рибалт; рецитація у виконанні Миколи Ставничого.

ПРОФ. К. САВЧУК У ПЕНСИЛЬВЕНСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

Джерзі Сиսі. — Д-р Константин Савчук, надзвичайний професор історії в Сейнт Пітерс Коледжі в Джерзі Сиսі, викладає тепер курс „Воєнної історії Совєтського Союзу" в Пенсильвенському університеті. Проф. Савчук одержав відпустку (фекульті феловшип) на весняний семестер 1973 від свого коледжу і був запрошений Департаментом воєнної науки Пенсильвенського університету викладати воєнну історію. Курс триватиме від січня до травня ц. р.

З нагоди століття Сейнт Пітерс Коледжу проф. Константин Савчук одержав від президента Коледжу о. Віктора Янітелі з Ордену Єзуїтів „столітню медалю" за заслуги у своїй праці.

ОСТАП ТАРНАВСЬКИЙ ВИЙШОВ З ЛІКАРНІ

З Філядельфії повідомляють, що екзекутивний директор ЗУАДК, секретар правління Об'єднання Українських Письменників „Слово" та довголітній співпрацівник редакції „Свободи" поет Остап Тарнавський, зазнавши поважної серцевої атаки, вийшов по трьох тижнях з лікарні і перебуває дома під опікою лікарів.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Наше Свято Незалежности

Уже від багатьох років січневі видання не тільки наших, але й американських та канадських газет друкують багато повідомлень про наше Національне Свято, роковини проголошення державної суверенности Української Народної Республіки 22-го січня 1918-го року та роковини злуки всіх українських земель в одну Українську Державу рік пізніше, 22-го січня 1919-го року. Окремо звертається увагу на зв'язані з цим Святом молитви і заяви в Конґресі ЗСА, проголошування губернаторами стейтів і посадниками міст Дня Української Незалежности та виставлювання в тому дні українських національних прапорів на капітолях стейтів і ратушах міст, як і подібну увагу до цих роковин у Канаді.

У цьому році до багатьох повідомлень про ці святкування долучилося ще одне, надзвичайне: в українській парафіяльній школі св. Івана Хрестителя в Нюарку-Ірвінґтоні день 22-го січня з уваги на наше Національне Свято був вільний від науки. Це й піддає думку, щоб день 22-го січня всі українські поселення в світі відзначали як Національне Свято так, як його відзначив би наш нарід на рідній землі, якби був вільний і незалежний. Значить, усі українські установи в цьому дні повинні б бути закриті для нормальної праці і всі українці повинні б цей день святкувати також так, як свята святкується, як наші співгромадяни святкують Національні Свята наших країн: 4-го липня День Незалежности в Америці і першого понеділка в липні День Канади (раніше Домінії) в Канаді, 26-го січня День Австралії, 7-го вересня День Незалежности в Бразилії чи 14-го липня День Збурення Бастилії у Франції. До тих святкувань належать відправи в церквах та всілякі імпрези і день є вільний від праці.

Очевидно, що українці в поодиноких країнах не могли б самочинно припиняти на той день працю в будь-якому американському чи канадському або іншому бюрі чи підприємстві, але можна мати певність, що їм цей день був би признаний за вільний від праці, якщо б вони того вправлялись. При цьому кожний з них міг би зробити ще добру прислугу для української справи, бож власникові чи наставникові треба було б вияснити нагоду та причини і цілі нашого Національного Свята. Коли мова про Америку, де це наше Національне Свято вже тепер має широкий загальнокрайовий засяг, таке його святкування цілком певно причинилося б до приспішеного рішення Конґресу, щоб Президент країни щорічно проголошував 22-го січня Днем Української Незалежности.

Ми не маємо ілюзій, що ці думка і плян можуть бути негайно здійснені. Але з часом вони можуть прийнятись та стати важливою частиною наших зусиль на допомогу нашому українському народові в його змаганнях до волі і незалежности.

Авторитетне слово в цій справі може сказати Світовий Конґрес Вільних Українців, Секретаріят якого саме тепер відбуває свої наради в Торонті.

Мир у В'єтнамі

Нарешті — мир у В'єтнамі!

Це була справді найважча і найтрудніша війна, яку вели З'єднані Стейти за всю свою історію, з найважчими наслідками на внутрішньому терені Америки. Формально ніхто її нікому не проголошував, тому й нема її початкової дати. Деякі американські джерела рахують її від 1961 року, коли підпільна комуністична акція проявилась у такій масі терористичних актів, що з Америки почали висилати до Південного В'єтнаму військових „дорадників". Все ж у 1962 році було їх там лише 4.000, у 1963 — 15.000, в серпні 1964 року почалося бомбардування Північного В'єтнаму летунством та обстрілювання гарматами з кораблів 7-ої Фльоти, а у грудні 1967 р. було у Південному В'єтнамі вже 474.000 американських вояків. Хоч від травня 1968 року почалася у Парижі так звана мирова конференція в справі В'єтнаму, війна не припинилася, і на день 22 лютого 1969 року число американського війська у В'єтнамі дійшло до свого вершка: 542.500.

В'єтнамська війна становитиме на довгі часи предмет студій стратегів, істориків, дипломатів і соціологів. Зрештою, формальне закінчення її з днем 27 січня 1973 року є, за словами самого президента Ніксона, „тільки першим кроком на шляху будування миру". А президент Південного В'єтнаму Нгуєн Ван Тієу заявив, що „скінчилася війна на бойовищах, але будемо ще вести політичну боротьбу" і закликав не довіряти комуністичним підписам на документі про замирення. Різні члени Конґресу ЗСА і пресові коментатори також висловлюють сумніви, що припинення збройних дій у В'єтнамі дасть Південній Азії і світові той довготривалий „мир із честю".

Підставою цього договорення була свідомість обох сторін, що війна зайшла у сліпий кут, з якого ні одна сторона не всилі вийти переможцем. Логічно й послідовно треба було шукати — компромісу. А відома річ, що жадний компроміс не є ідеальною розв'язкою і жадний компроміс не може задовольнити будь-котру сторону. Тому й текст пакту про перемир'я залишає багато місця для інтерпретації, і він такий „гнучкий", що комуністична сторона напевно нагинатиме його до своїх бажань та цілей. Отож, тривкість перемир'я і політичного замирення залежить від двох чинників: 1) комуністів Північного В'єтнаму, без підтримки яких південнов'єтнамські доморослі комуністи безсильні і 2) Пекіну та Москви, чи захочуть вони скріплювати воєнний потенціял Північного В'єтнаму і сприяти запальному станові у Південній Азії, чи звернуть свою увагу в іншу, важливішу для них сторону. В'єтнамська війна потрясла відносинами в Америці, і закінчення її матиме поважний вплив на розвиток подій на внутрішньому терені ЗСА. Президент Ніксон буде користуватися більшим авторитетом у Конґресі. Видатки на В'єтнам перейдуть уже тільки до ділянки допомоги закордонові, отже значні суми зможуть піти на крайові цілі.

З припиненням війни у В'єтнамі не тільки Америка, але й інші країни зв'язують багато надій, зокрема покладають з цим нові надії на те, що врешті таки настане час, коли людство свої суперечності і порахунки вирівнюватиме при конференційних столах, а не на кривавих побойовищах, що єдино може ґарантувати тривалий мир.

Але що з тими країнами і націями, що, як Україна, вже впали жертвою розбишацьких агресій і перебувають тепер у колоніяльній неволі? Для нас — і не тільки для нас — ясно, що доти, поки існують неволя й колоніяльна експлуатація одних народів іншими, не буде й не може бути тривкого миру в світі. Тому й марні надії на нього тепер, бо, хоч війна у В'єтнамі закінчилася, неволя в Україні триває.

Стефа Букшована

ВІД СЛІВ ДО ДІЛ

Напевно не помилюся, коли скажу, що дискусія, яка відбулася між нами на тему положення на Україні і нашого відношення до подій та процесів, які відбуваються там, дала великі успіхи. Не раз могло здаватися, що вона непотрібна, що вона тільки загострює наші внутрішні відносини, але досвід показав, що вийшло інакше. Кінцевий ефект виправдав гарячковість дискутантів, іноді навіть їхню нетерпимість. Бо у висліді майже всі ми, хіба тільки з маленькими виїмками, усвідомили дві речі, без яких не може бути навіть мови про правильність наших поглядів або цілеспрямованість нашої практичної політики.

Першою справою, яку ми ще раз усвідомили, є, не зважаючи на всі т. зв. зміни, природне, органічне, неусувальне розходження інтересів і цілей українського народу з російським імперіялізмом і б о л ьшевизмом. Хтось може сказати, що протягом століть ми мали змогу пізнати, чим є російське великодержавство, і зайво було витрачати енергію на дискусію. В дійсності, коли чогось не повторювати й не наголошувати, то воно забувається. І в нас були люди, які сподівалися, що може російський шовінізм і большевизм змінилися, положення в СССР покращало і людям стало жити краще. Завдяки видвигненню нових фактів і нових доказів, особливо з допомогою захалявної літератури, наша громада повністю усвідомила характер усіх тих змін, що зайшли в житті та політиці СССР.

Водночас із тим у висліді дискусії перемогла ще одна така очевидна правда, про яку ми теж іноді забували. Цією правдою є те, що покращання життя, концесії треба здобувати працею і боротьбою, в потребі навіть тяжкими жертвами. Бо прав нікому задарма не дають, за них треба боротися, а наступ ворога можна стримати тільки протинаступом, а не покорою і підпорядкуванням.

Одначе, нас не може задовольнити ця перемога. Бо покищо вона тільки на словах. Вона матиме тільки тоді відповідні наслідки, коли стане плятформою для дія льности. Коли ми від слів перейдемо до діл. Коли вслід за нашими словами і думками прийдуть акції.

Хто має ці акції організувати, ініціювати, пильнувати, щоб ми не губилися в дрібничках, але направду безперервно діяли в обороні української людини, в захист природних прав українського народу і проти шовінізму, диктатури, переслідувань?

Як відомо, у нас не бракує організацій, комітетів, референтур при організаціях, покликаних до цього діла. Майже кожна організація має в своїй програмі це завдання. Одначе, діла немає або як і є, то дуже маленьке. Хоч не бракує голосів у пресі і не бракує виразних домагань громадянства робити більше в цьому напрямку. Я думаю, що ті всі, які до цього діла покликані, повинні почати з ділової зустрічі, наради, конференції чи чогось подібного. Не думаю, що взагалі треба починати дискусію про якесь „об'єднання", „з'єднання", „злиття" або щось подібне. Ми вже живемо досить довго і мали багато нагод надивитися, як у нас кінчаються „консолідаційні розмови": вони з-правила кінчаються ще більшим розбиттям та сваркою. Тому пропоновані наради і зустрічі мусіли б бути виключно ділового характеру, мати на меті спільну акцію, спільні виступи або, якби нам це вдалося, спільний плян з відповідним поділом ролі. В такому спільному пляні і в таких спільних виступах не сміє бути чиєсь гегемонії, висування себе на ініціятора чи передуючого. Це занадто важлива справа, щоб бавитися „з чиєї ініціятиви", „за чиїм почином".

Очевидна річ, що хтось це мусить почати, мусить бути чиясь ініціятива. Але не для того, щоб потім намагатися перебрати це все під своє „опікунче крило". Бо при таких намірах не вийде нічого доброго, а, навпаки, буде ще гірше, як було. У нас є теж кому виявити таку ініціятиву, є чинники, покликані до цього. Ними можуть бути відповідні органи Української Національної Ради чи Українського Конгресового Комітету, чи вони разом можуть піднятися цього діла. Не можна не підкреслити, що до тих завдань мусять бути притягнені всі і всім мусять бути дані однакові шанси працювати. Тут не може бути „рівних і рівніших". Мені здається, що цього вимагає ціле наше громадянство, і до його вимог мусять прислухатися всі ті, що хочуть займатися роботою серед нього.

При цій нагоді треба сказати, що серед громадянства щораз виразніше чути критичні голоси про ті всі організації для допомоги нашому народові та про навіть дуже переконливі виступи в пресі. Бо за ними не йде праця, за гарними словами не йдуть діла. А патріотичних фраз у нас уже така інфляція, що громадянство починає дуже критично приглядатися до того всього.

Діл вимагає наше громадянство тут, у вільному світі, але ще більше діл вимагає положення на Україні. На Україні вже посипалися на нас дуже болючі удари. Сотні арештованих, тисячі переслідуваних і тероризованих, суди з величезними вироками. Розвиток подій указує на те, що це тільки початок. Оце уже минає рік, коли почалася велика хвиля арештів, і багато, що сидять у тюрмах, ще не суджені.

Не потішаймо себе тим, що большевики „умудряться" і якось обійдеться без дальших судів і присудів. Ні, напевно, не обійдеться. Вони прийдуть, але большевикам і їхньому „судівництву" треба часу, щоб нафабрикувати „доказів", морально поломити арештованих і вирежисерувати такий процес, який одних застрашив би, а других переконав. На це ми мусимо бути приготовані, і тому мусимо протиставитися.

Успіху на цьому відтинку можемо очікувати тільки тоді, коли нас буде багато, коли в акціях візьмуть участь усі. Нас не гріють слова і заяви, нам треба вчинків. І за це відповідають у першу чергу ті організації і товариства, що постали для тієї цілі, а потім всі інші громадські чинники.

Василь Маркусь

УКРАЇНСЬКИЙ РИМ — РОКУ БОЖОГО 1972-ГО

(2)

Святкування і проповідь Блаженнішого широко коментувала преса. Він сказав, що провів велику частину свого життя в ув'язненні, але й коли його звільнено та доручено виїхати на Захід, до Риму, то також перебування тут, на так званій волі, не позбавлене великого болю і терпінь. „Бо, яка мені свобода, якщо страждає Церква?!" — заявив Блаженніший. Група мирян, які прибули на ці святкування, репрезентували всю українську спільноту. Вони так само відповідною заявою, опублікованою в пресі, зайняли становище до різних труднощів всередині нашої Церкви, даючи повну підтримку її Первоієрархові.

Та Верховний Архиєпископ не міг припинити спонтанних святкувань його 80-річчя, які відбувалися у всій діяспорі. По всіх єпархіях, по більших парафіях та містах нашого поселення, скрізь відбувалися благодарні літургії, академії, масові зібрання, звідусіль прибували до Риму вітальні телеграми, листи, пам'ятні адреси з підписами та „дари любови". Цей ювілей, як мало яка інша подія, тісно зв'язав український Божий люд з його духовим батьком, Первоієрархом УКЦеркви.

Святкування відбувалися кілька місяців. Їх останнім акордом була численна проща молоді та старших з Торонтської єпархії на чолі з Владикою Ізидором кінцем серпня 1972 р. З цієї нагоди відомі мистецькі ансамблі Спілки Української Молоді — хор, оркестра та танцювальна група з Англії дали концерт на пошану Блаженнішого.

Установи Верховної Архиєпископії

Але, поза святкуваннями, рік складається із довгих буднів, праці і зусиль здобувати й досягати високі цілі нашого церковного життя. Ця муравлина, часто малозамітна праця найвлучніше характеризує наш поступ. Тиха праця Верховного Архиєпископа та заснованих і керованих ним установ у Римі найкраще свідчить, що життя йде вперед, що ми з дня на день здобуваємо нові осяги, що ми як Церква і національна спільнота ростемо.

Без огляду на труднощі, Верховна Архиєпископія як ієрархічна установа — осередок нашої Церкви систематично діє. Блаженніший скрізь виступає у своїй ролі Первоієрарха, виконує літургічні й адміністративні функції, є живим доказом, що ми маємо свого Голову, а не є „безголовими", як дехто хотів би нас бачити.

Його Архиєрейські служіння з усіми приписаними обрядами і традицією Голів помісних Церков є найкращим прикладом здійснювання Архиєрейських обов'язків для всіх наших Владик. Проповіді, принагідні слова, висилані привіти - послання до різних церковних і національних установ свідчать про те, що є у нас керуюча рука і чути голос Наставника. Пережити хоч одну Архиєрейську Літургію, почути слово Первоієрарха, часто виголошене в стилі старозавітнього пророка, що навчає, але і перестерігає, перебути хоч короткий час поблизу Голови Церкви на його вигнанні — все це є вже великим досвідом. Тому не диво, що багато українських людей з різних країн бажають побувати в Римі, бажають бачити Блаженнішого, почути від нього слова поради і заохоти. Ніколи досі не побувало в Римі стільки українського люду, ніколи досі не був український Рим так в осередку уваги й центром нашого життя.

Верховно - Архиєпископський Собор св. Софії в Римі прикрасився додатковою мозаїкою та вітражами у вікнах головної копули. До червня храм був всередині у риштованні, бо вкладали дальшу мозаїку, а тоді знов його відкрито для служіння. Усі важливіші церковні Богослуження відбуваються тепер знов у св. Софії. На подвір'ї Софії перед університетським будинком відкрито пам'ятник Шевченкові, що його урочисто відслонено 18 червня.

Український Католицький Університет п р о довжував свою працю, хоч ще з невеликою кількістю студентів, проте систематично. Третій Академічний Курс, що відбувся від 15 липня, розкрив великі м о ж ливості літніх студій для наших студентів та інших зацікавлених на цьому єдиному українському католицькому високошкільному форумі. Ті 35 постійних студентів, які перебули цього літа один місяць в Римі, напевно збагатили свої знання та досвід і їх з пожитком використають у житті та суспільній праці.

Видавнича праця Університету та Верховної Архиєпископії так само продовжувалася: появилися два числа „Благовісника Верховного Архиєпископа" (за 1970 і 1971 роки), один том „Богословії", том наукових праць УКУ, Требник та інші публікації. Працювали нормально Літургічна комісія, редакція „Вістей з Риму" (11 побільшених випусків), постулятура Слуги Божого Андрея.

(Закінчення буде)

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редагує інж. Лев Яцкевич

ОКРИЛЕНА ЛЮДИНА

(В 70-ліття винаходу літака)

17-го грудня 1903 р. на холодній та незахищеній від вітру піщаній смузі Кітті Говк, на узбережжі Атлантійського океану, два брати Райти, Орвілл та Вілбер, уставляли до вилету свою „літальну машину". Це був невеликий двоплощинний літак, устаткований 40-стоповими крилами з білого муслінового полотна, що їх винахідники назвали „аеропляннами". Так принаймні вони окреслили цю найважливішу частину свого літака в описі, переданому до Патентового Бюра в Вашинґтоні: „Наш винахід відноситься до тієї кляси літальних машин, що їх тягар балянсується відпором повітря, в якому порушуються під малим кутом нахилу два або більше „аеропляни" (в дослівнім перекладі — повітря і площини).

Дошкульний холод та пронизливий вітер утруднювали монтаж літака на візку, спорудженому з двох роверових коліс, уставлених на дерев'яних рейках. Вони щодесять хвилин переривали свою працю, щоб погріти замерзлі руки над полум'ям карбідної лямпи. Точно о 10-ій годині 25 хвилин ранку вони пустили в рух бензиновий рушій, біля якого в плетеній „колисці" примістився *Орвілл*. Літак почав посуватися вперед по дерев'яних рейках, щоб незабаром піднестися в повітря. Поруч нього біг, аж до вилету, його старший, 36-літній брат Вілбер.

І хоч перший „важчий за повітря" літак пролетів тільки 100 стіп і удержався в повітрі лише 12 секунд, його пілот Орвілл Райт був свідомий того, що це був історичний лет окриленої людини. Ця аматорська спроба двох американських самоуків, без великих фондів та державного „ґранту", започаткувала величну добу летунства.

Ні Вілбер ні Орвілл Райти, діти протестантського єпископа, не мали закінченої високої освіти, але природа дала їм „золоті руки", снагу та заповзятливість. Ще 20-літніми юнаками вони опатентували „б е з печний" ровер і почали його виробництво в малому механічному варстаті в Дейтоні, Огайо.

Одного разу попала їм в руки книжка про летунські експерименти з шибряками-плянерами Отто Лілієнталя. Вони запалилися ідеєю летунства і ця спільна ідея зв'язала обох братів на ціле життя. Вони почали читати усі можливі книжки та наукові праці з ділянки летунства та вивчати закони аеродинаміки.

Поштовх та завзяття до тієї праці дала їм свідомість, що провісниками і піонерами летунської ідеї були люди такого калібру, як Леонардо да Вінчі, Джордж Кейлі (що перший піддав думку використати для погону літаків рушій внутрішнього горіння), проф. Ленґлі, секретар Смітсонського Інституту в Вашинґтоні, д-р Вел, винахідник телефону, Гірал Максім, винахідник скорострілa та Томас Альва Едісон, винахідник жарівки.

Впродовж 13 років вони експериментували з усіми можливими родами летунських пристроїв, щоб врешті зосередитися на дослідах з шибряками, що, як виявилося, становили одну з найважливіших ланок в еволюції летунства. Черговим етапом їх дослідів було змонтування на шибряку легкого бензинового рушія, який, до речі, вони збудували самі, використовуючи для будови карбюратора бляшану консерву з помідорів.

І хоч по кільканадцятьох роках заззятої праці їм вдалося вичалити в повітря „важчу за повітря машину" і винайти практичний літак, шлях до успіху не був для них устелений трояндами. Причиною цього було свого роду незрозуміння важливости цього епохального винаходу, який більшість людей вважали за екстравагантний рід спорту. Крім цього, як каже латинське прислів'я, „немає пророків у власній батьківщині". Щоб здобути признання та потрібні фінанси на будову фабрики літаків, брати Райти мусіли їхати до Европи. Для характеристики відношення та незрозуміння ваги такого великого винаходу, як літак, в колах головного командування Американських Збройних Сил, свідчить факт, що під час першої світової війни французька армія мала 1.500 літаків, німецька — 1.000, а американська — 55!

І так, як автомобіль, що є европейським в и н аходом, був уліпшений і „виведений в люди" в Америці, літак, що є американським винаходом, був уліпшений та спопуляризований в Европі такими корифеями летунства, як Антон Фоккер в Голляндії, Де Гевіленд в Англії та Мессершмідт в Німеччині.

Тепер ми є свідками небувалого розквіту летунства, що своїми джетовими літаками з суперсонічною скорістю перевозить мільйони пасажирів на відстані тисяч миль за той самий час, що забирав колись львов'янам переїзд залізницею до Зимної Води або Брюхович.

УКРАЇНСЬКИЙ ВІСНИК

ВИПУСК VI

Березень 1972

(22)

Ви вперто повторюєте, що люди, які сидять за гратами — це просто кримінальні злочинці. Ви заплющуєте очі і робите вигляд, що проблеми нема. Ну добре, на цій немудрій позиції вдасться протарабанити ще років з десять. А далі? Адже нові процеси на Україні (і в усьому Союзі) тільки починаються. Українське відродження ще не стало масовим. Але не тіште себе, що так буде завжди. В епоху суцільної письменности, коли на Україні є 800 тисяч студентів, а радіо мають всі, в таку епоху кожне суспільно-вагоме явище стає масовим. Невже ви не розумієте, що скоро вам доведеться мати справу з масовими суспільними тенденціями?

Нові процеси лише починаються, а ваші репресійні заходи вже перестали бути ефективними. Що ж буде далі?

Є тільки один вихід: відмовитись від застарілої політики репресій і знайти нові форми співжиття з новими явищами, які вже утвердились в нашій дійсності безповоротно. Така реальність. Вона з'явилася, не питаючи дозволу, і принесла нові речі, що вимагають нового підходу. Для людей, покликаних зайнятися державними справами, є над чим подумати. А ви все забавляєтесь, пускаючи бумеранг...

Буде суд. Тож будемо битись. Саме тепер, коли один написав покаянну заяву, другий перекваліфікувався на перекладача, — саме тепер потрібно, щоб хтось показав приклад твердости і одним махом змив те гнітюче враження, яке створилось після відходу деяких людей від активної громадської діяльности. Випало мені... Тяжка це місія. Сидіти за гратами нікому не легко. Алеж не поважати себе — ще важче. І тому будемо битись! Буде суд. І знову почнеться з початку, нові протести і нові підписи, новий матеріал для преси і радіо всього світу. Разів у десять зросте інтерес до того, що написав Мороз. Словом, буде підлита нова порція оливи у вогонь, який ви хочете загасити.

Це і є підривна діяльність. Але моєї вини тут не шукайте: не я посадив Мороза за грати.

Не я запустив бумеранг.

До редакції газети „Радянська Освіта"

Шановні Товариші!

У вашій газеті за 14 серпня 1971 року вміщено статтю Я. Радченка «„Апостол" і його штандарти». В ній ідеться про судову справу „колишнього викладача Івано-Франківського педагогічного Інституту В. Мороза за антирадянську пропаганду". Але читач марно шукатиме в статті якихось конкретних фактів про суть справи, про склад злочину підсудного, про докази його вини та хід судового процесу. І елементарну фактичну інформацію, на яку читач має право, і ідейну та юридичну аргументацію підмінено нагнітанням „міцних" слів. У цьому випробуваному мистецтві Я. Радченко доходить до того, що з легким серцем приписує В. Морозу не більше і не менше, як „зраду батьківщини", хоч ні на судовому розгляді, ні у вироку В. Морозу про це мови не було.

Отже, Я. Радченко довільно, на свій розсуд „перекваліфікував" офіційне судове звинувачення, за що мав би понести кримінальну відповідальність.

Але Я. Радченко зводить наклепи не лише на підсудного, а й на інших осіб. Чорним по білому він пише, ніби підсудний В. Мороз заперечував авторство інкримінованих йому статтей, „хитрував", „намагався замести сліди" тощо — „і тільки припертий до стіни показами свідків Б. Д. Антоненка-Давидовича І. М. Дзюби, В. М. Чорновола — змушений зізнатися". З контексту випливає, що названі тут особи — мало чи не Радченкові спільники у цькуванні В. Мороза.

Насправді ж усі названі тут свідки відмовилися брати участь у судовому розгляді справи Мороза В. Я. і давати будь-які покази — через те, що суд прямо порушив радянські закони і розглядав справу у закритому порядку.

Після закінчення процесу всі троє названих тут свідків звернулися у вищі юридичні інстанції з протестом проти закритого суду та необґрунтованого жорстокого вироку, з проханням переглянути його.

До речі, у своїй досить багатослівній статті Я. Радченко так і не повідомив своїх читачів про найголовніше: який же вирок ухвалив суд Морозові. Чим пояснити таку забудькуватість явно не рядового журналіста, що воліє мати скромне прізвище „Я. Радченко"? Може тут у нього кінці з кінцями не сходяться, а може — хто він не є, а все таки ніяково йому розголошувати той факт, що за написання кількох публіцистичних матеріалів (хай навіть і дуже хибних) молоду людину на дев'ять років замуровано у в'язницю, після чого її чекає ще п'ять років заслання. Дуже вже „не грає" цей моторошний факт у добу, коли наша країна, як відомо читачам „Радянської освіти", очолює боротьбу за людські права, за гуманний переустрій світу, за соціалізм і демократію!

Поява статті Я. Радченка зайвий раз засвідчує, які шкоди і образи завдають соціалістичній громадськості протизаконні т. зв. „закриті процеси".

Адже — крім усього іншого — якби справу В. Мороза розглядати публічно, тобто в законному порядку, журналіст не міг би так цинічно дезінформувати своїх читачів.

ВІД НАУКОВОГО ФОНДУ АСОЦІЯЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ ПРОФЕСОРІВ

Науковий Фонд є збудований на принципах, що є найбільш економічно і найбільш успішні для того, щоб досягнути намірені цілі. Того рода організаційна форма є широко поширена в Америці. На тій основі є збудований ряд найбільш авторитетних дослідних інституцій.

Не бійтеся нам допомогти! Не думайте, що ми самі незадібні створити щось солідне. В управі Асоціяції були, є, і будуть люди, що займають відповідальні позиції на добрих і дуже добрих американських університетах. Нам того рода українська інституція необхідна, а ми без Вашої допомоги її не створимо.

Пожертви просимо висилати до:

RESEARCH ENDOWMENT OF UAAUP
P.O. Box 491 Kent, Ohio 44240

СВЯТО ДЕРЖАВНОСТИ І СОБОРНОСТИ УКРАЇНИ В ЧИКАГО

В неділю, дня 28-го січня 1973 року
о годині 5-ій по пол.
в Авдиторії Шопена
відзначить наша Українсько-Американська Громада в Чикаго
ІСТОРИЧНІ АКТИ З 1918-1919 РОКІВ
окремим СВЯТОМ-АКАДЕМІЄЮ в пошану
ДЕРЖАВНОСТИ І СОБОРНОСТИ УКРАЇНИ

Головним промовцем буде член редакції „Свободи"
ІВАН КЕДРИН-РУДНИЦЬКИЙ
з Ню Йорку.

- Крім цього відповідна мистецька програма.
- З приводу цього Свята, м-йор міста Чикаго, Дост. Ричард Дейлі проголосив окрему Проклямацію та день 22-го січня ц. р. назвав Українським Днем.
- В дні 22-го січня повіває з будинку Управи Міста — Сіті Голл український національний прапор.

До численної участи у цьому Святі запрошує усе наше Громадянство Чикаго і околиці

Український Конгресовий Комітет Америки — Відділ в Чикаго та
Український Міжкомбатантський Комітет в Чикаго

Філядельфія відзначає 55-ті роковини...

(Закінчення з 1-ої стор.)

публіка є суверенною". 20-тичленна делегація, складена із представників місцевих організацій на чолі з президією Управи Відділу Українського Конгресового Комітету Америки д-ром Іваном Скальчуком, інж. М. Ничом, д-ром М. Ценком та інж. Р. Кравцевим прийнято заступником посадника М. Валасом.

22-го січня від ранку на міській ратуші Філядельфії гордо повівав український, синьожовтий прапор.

27-го січня (субота) ц. р. у Залі Українського Горожанського Клюбу при 847 Н. Френклін вулиці відбудеться святочна академія, щоб відзначити 55-ті Роковини проголошення Незалежности Української Народної Республіки. Головним промовцем буде д-р Матвій Стахів, голова НТШ в ЗСА та автор багатьох праць про українські визвольні змагання. Вокальну програму виконує співоче товариство „Кобзар" під диригентурою д-ра Антона Рудницького.

(З огляду на „шкільний страйк — Академія не може відбутися у шкільній авдиторії Джуніор Кук Гай, як це було заповіджено на афішах).

Місцева, англомовна преса помістила коротні інформації про те, що „Українці відзначають 55-річчя проголошення незалежности Української Народної Республіки". (Філядельфія Інквайрер).

В Саскатуні відбудеться річна конференція КУК

Вінніпеґ. — Заходами Президії Комітету Українців Канади (КУК) річна конференція КУК відбудеться в Саскатуні, 10 і 11 лютого 1973. Конференція присвячена, як інформує канцелярія Президії, поточним організаційним і фінансовим справам, а також справам української культури. В програмі доповіді: „Концентрація чи розпорошення українців в Канаді" д-ра І. Глинки, „Збагатім працю КУК новими елементами" А.І. Павлика, „Шевченківська фундація, її можливості і завдання" д-ра І. Глинки та „Використання державних субсидій на культурні проєкти" д-ра С. Кальби. На сесії, присвяченій проблемам української культури в Канаді, будуть розглянені рекомендації конференції з грудня 1972 р. у Вінніпеґу та буде переведена дискусія над виконанням цих рекомендацій. Конференція має схвалити правильник Ради української культури при КУК. На бенкеті буде гостем посол д-р П. Євчук з Оттави.

Ділимось сумною вісткою, що дня 24-го січня 1973 року, несподівано, відійшов у Вічність наш Найдорожчий ЧОЛОВІК, ТАТО і ДІДУСЬ

бл. п.
МИКОЛА ВАСИЛЬОВИЧ ТУНІК

ПАНАХИДА в п'ятницю, 26-го січня 1973 р. о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні П. Яреми при 7-ій вул. в Ню Йорку.

ПОХОРОН в суботу, 27-го січня 1973 р. о год. 9-ій ранку на Український Православний Цвинтар в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:
ДРУЖИНА і РОДИНА

ПЛАСТОВІ КУРЕНИ
„ПЕРШІ СТЕЖІ"
організують прогулку для Старших Пластунок

„МАНДРІВНІ СТЕЖКИ КУЛЬТУРИ"
ДО ГРЕЦІЇ ТА ДОВКОЛИШНІХ ОСТРОВІВ

Час: від 17 червня до 10 липня 1973 р.

ПРИБЛИЗНІ КОШТИ:

- Літак — Ню Йорк — Атени (в обі сторони) $298.00 (youth fare, subject to change);
- перебування в Атенах — $126.00;
- 5-денна прогулька автобусом — клясична тура (Коринт, Микени, Спарта, Олімпія, Дельфи, Термопілі) $95.00;
- 5-денна прогулька кораблем (острови: Родос, Крета, Санторіні, Делос, Миконос) $108.00.

Число учасниць обмежене до 20.

Зголошуватись до 31-го березня ц. р. на адресу:

MRS. NATALKA SONEVYTSKY
62 East 7th Street
NEW YORK, NEW YORK 10003

УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ
ВІДДІЛ в ДЖЕРЗІ СІТИ, Н. Дж.
— відзначає —
в неділю, 28-го січня 1973 року
о год. 3:30 по пол.
у великій залі УНДому
92 Флїт вулиця в Джерзі Сіті, Н. Дж.

СВЯТО САМОСТІЙНОСТИ І СОБОРНОСТИ

В ПРОГРАМІ: Святочна промова: К. Василик — член Головної Управи СУМА; „ЖАЙВОРОНКИ", хор Осередку СУМА в Ню Йорку під дириг. інж. Р. Степаняка, акомп. Х. Зубрицька-Янг; „ВЕРХОВИНЦІ", танцювальний ансамбль Осередку СУМА в Ню Йорку під кер. хореографа Олега Генза; декламації учнів Школи Українознавства.

Того ж дня, о год. 10-ій ранку, в місцевій Українській Католицькій Церкві УРОЧИСТА СЛУЖБА БОЖА в НАМІРЕННІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ.

Шановне Громадянство просимо взяти у святкуваннях численну участь.

BROTHERHOOD WEEK

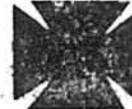
ПОБАЖАННЯ В ТИЖДЕНЬ БРАТЕРСТВА
від
CYPRESS HILLS CEMETERY
833 Jamaica Avenue
BROOKLYN, N.Y.
Call AP 7-2900

ВПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ мого Дорогого ЧОЛОВІКА
Володимира Романовського
в неділю, 4-го лютого 1973 року
в церкві св. Михаїла Архистратига
в МІННЕАПОЛІС, Мінн.
відразу після Служби Божої
відбудеться
ПАНАХИДА

Прошу Друзів та Знайомих разом зі мною помолитися за спокій душі Учасника Визвольних Змагань, Вояка Армії УНР.

Дружина — ОЛЕНА РОМАНОВСЬКА

ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ в ЧИКАГО, Ілл.
повідомляють все своє Членство та цілу широку Українську Громаду, що дня 7-го січня 1973 року згинув трагічно в дорозі до церкви

сл. п.
Д-р ВІКТОР К. САЙКЕВИЧ

лікар-громадянин, щедрий жертводавець на церковні та народні цілі, великий приятель молоді згуртованої в СУМА, один із передових та кращих членів наших організацій.

ПОХОРОНЕНО сл. п. д-ра Віктора Сайкевича на кладовищі св. Миколая в Чикаго, Ілл.

Дружині Покійного, Його Дітям, близькій та дальшій Родині висловлюємо наші глибокі співчуття.

Спи Дорогий Друже тихим сном
Про волю-долю сни
Про волю, долю Вітчини
Чи ж можуть бути кращі сни?

НОВАЦТВО І ПЛАСТПРИЯТ ПЛАСТОВОЇ СТАНИЦІ в НЮ ЙОРКУ
— влаштовують —
в НЕДІЛЮ, 25-го ЛЮТОГО 1973 року, о год. 3-ій по полудні
АВДИТОРІЇ ШКОЛИ СВ. ЮРА, 215 Іст 6-та вул. в НЮ ЙОРКУ
ВЕЛИКУ ДИТЯЧУ КОСТЮМОВУ ЗАБАВУ
Подробиці будуть своєчасно подані до відома.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ВЧИТЬ ВАШУ ДИТИНУ РІДНОЇ МОВИ, МОЛИТВИ Й ПІСНІ. ПОШЛІТЬ її ТУДИ!

Ділимося сумною вісткою, що в понеділок, 22-го січня 1973 р. з Волі Всевишнього, відійшла у Вічність наша Найдорожча СЕСТРА

бл. п.
ОЛЕНКА ЛАПЧАК з дому КАШИНСЬКА
в Асторії, Ню Йорк.

ПАНАХИДА — в середу, 24-го січня ц. р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні П. Яреми, 129 Схід 7-ма вул., Ню Йорк, Н. Й.

ПОХОРОН — в четвер, 25-го січня 1973 р. о год. 8:30 ранку з похоронного заведення до української католицької церкви св. Хреста в Асторії, відтак на цвинтар св. Михаїла в Асторії, Л. Ай.

Горем прибиті:
сестра — ІРЕНА БАКОВСЬКА з родиною
брат — ДЕМКО з родиною
та близька і дальша Родина в Україні й Америці

ОЖ ОЧСУ, ГОЛОВНА УПРАВА
ділиться сумною вісткою з Українським Громадянством і своїми Членами, що в дні 6-го січня 1973 року, по тяжкій недузі, померла у Форд Лавдердейл на Флориді

бл. п.
МАРІЯ КВАСНИЦЬКА

член ОУН від ранньої молодости на рідній Волині, тут членкиня ОЖ ОЧСУ.
ПОХОРОН відбувся 8-го січня 1973 р. на місцевому кладовищі.

ВШ. Чоловікові складаємо глибокі співчуття.

ГОЛОВНА УПРАВА

Український Інститут Модерного Мистецтва в Чикаго
має шану запросити Вас на виставку творів
ОЛЕКСАНДРА АРХИПЕНКА

Відкриття в п'ятницю, 2 лютого 1973 р., від 6 до 9 год. веч.

Виставка триватиме від п'ятниці, 2 лютого до неділі, 25 лютого 1973

в приміщенні Інституту
при 2247 Вест Чикаго Аве., другий поверх, Чикаго, Ілліной

Відкрито у вівтірки та п'ятниці від 6-ої до 9-ої год. вечора,
в суботи та неділі від 11-ої год. ранку до 2-ої год. по пол.

ТРАДИЦІЙНІ ВЕЧЕРНИЦІ ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ
•
ПРЕЗЕНТАЦІЯ ДЕБЮТАНТОК

Організація презентації дебютанток:
Іванна Ганкевич, Иоахім Вишневецький

Аранжер:
Юрій Лопатинський

Субота, 3-го лютого 1973 р.
У БАЛЕВІЙ ЗАЛІ
Готелю New York Hilton
1335 Avenue of the Americas, NEW YORK, N.Y.

Оркестра „Амор"
під дир. МИКОЛИ РОМАНЕНКА
Співає: ФРАНКО МАТЮК

ПОЧАТОК ЗАБАВИ В ГОДИНІ 8:30 ВЕЧ.

Вступ на забаву: 15.00 долярів
Студіююча молодь: 10.0 долярів

ОБОВ'ЯЗКОВИЙ ВЕЧІРНІЙ СТРІЙ

Квитки можна набути:
АРКА, 48 Іст 7-ма вул. — GR 3-3550
ЕКО, 145 2nd Avenue — AL 4-0888

ДІЛОВИЙ КОМІТЕТ

ЦЕРКОВНИЙ
КАЛЕНДАР-АЛЬМАНАХ НА 1973 РІК
(РІК ВИДАННЯ ЧЕТВЕРТИЙ)
появився з різнородною актуальною церковною тематикою.

Статті понад 20 авторів творять зміст таких розділів:

- Сучасне положення Української Католицької Церкви;
- За збереження наших духовних, обрядових і канонічних особливостей;
- Кивкі Церкви і Народу;
- Поміркуйте на візах;
- Справа духовних покликань;
- Молоді вуйнуть!
- У світі поезії, краси і розваги

Багатобарвна обкладинка з репродукцією образу Покрова Пресвятої Богородиці, роботи арт.-мал. Михайла Дмитренка (з хоругви Сестрицтва при парафії Святих Володимира й Ольги в Чикаго). Альманах багато ілюстрований, має 176 сторінок друку. Видавництво Братства Святого Андрея.

Ціна тільки 3 доляри

Замовлення слати на адресу:
BRATSTWO SW. ANDREJA
2247 West Chicago Ave. Chicago, Ill. 60622, USA

З сумом повідомляємо всіх Рідних, Членів 204 Відділу УНСоюзу й Українську Громаду, що 23-го січня 1973 року, після тяжкої недуги, відійшов у Вічність наш Найдорожчий ЧОЛОВІК і ТАТО

бл. п.
ІВАН ГОРОДЕЦЬКИЙ
на 75-му році життя.

ПАНАХИДИ в похоронному заведенню П. Яреми в четвер, 25-го і п'ятницю, 26-го січня ц. р. о год. 7:30 вечора.

ПОХОРОН — в суботу, 27-го січня 1973 р. о год. 9-ій ранку до церкви Всіх Святих, 206 Іст 11-та вул., а опісля на цвинтар Оливна Гора в Ню Йорку.

В глибокому смутку:
дружина — МАРІЯ
донька — НАДІЯ
та близька і дальша Родина

В суботу, 17-го лютого 1973 р.
в GRAND BALLROOM
Statler Hilton Hotel
7th Avenue & 32nd to 33rd Sts.
New York City, N. Y.
Початок год. 8:30 вечором
Квитки і столи замовляти:
315 East 10th Street New York, N.Y.
Тел.: (212) GR 7-3084

СПІЛКА УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ АМЕРИКИ
— влаштовує —
БАЛЬ ДЕБЮТАНТОК СУМА
До участи запрошується всю Українську Молодь та Громадянство.

ГРАЄ ОРКЕСТРА „АМОР"
під керівництвом М. РОМАНЕНКА
в складі 12-ти осіб.
Аранжери: п-ні О. ФУТАЛА і п. М. КЛИМКО

- МИСТЕЦЬКА ПРОГРАМА
- ПРЕДСТАВЛЕННЯ ДЕБЮТАНТОК

Зголошення дебютанток в місцевих Осередках або в Головній Управі СУМА в Ню Йорку.

У ДОГОВОРІ ПРО ПЕРЕМИР'Я...

(Закінчення з 1-ої стор.)

ністичних вояків з Північного В'єтнаму так званим шляхом Го Чі Міня, почерез Ляос, Камбоджу чи здемілітаризовану смугу. Вільно заступати знищений військовий матеріял новим, але не вільно побільшувати існуючих військ. Північний і Південний В'єтнам обіцяли зменшувати свої війська — за обопільним порозумінням. Обидві частини поділеного В'єтнаму зобов'язались шанувати кордон, який їх розділює на 17-ій паралелі, як це встановила Женевська конференція з 1954 року, коли ту лінію визнано, як тимчасовий військовий кордон. З'єднання обох частин В'єтнаму може відбутися тільки мирним шляхом, з виключенням збройної сили.

Про Ляос і Камбоджу

Чужинецькі війська будуть відкликані з Ляосу і Камбоджи, але в тексті договору не кажеться виразно про одночасне перемир'я у тих країнах. Генрі Кіссінджер заповів, що перемир'я у Ляосі буде проголошене в найближчому часі і що „треба сподіватися" такого перемир'я також у Камбоджи. Проте, їх території не вільно вживати як базу для атак чи загрози проти Південного В'єтнаму. У Південному В'єтнамі залишається теперішній уряд і за Південним В'єтнамом визнано право мирного самовизначення. Але уряд Південного В'єтнаму, комуністичний В'єтконг і „невтральний" табір з Південного В'єтнаму зформують Раду національного порозуміння, яка буде наглядати над виборами і переведенням в життя договору про перемир'я. Уряд Південного В'єтнаму готов переговорювати з В'єтконгом. Над військовою частиною перемир'я нагляд переводитиме Міжнародна Комісія, яку становитимуть Канада, Польща, Мадярщина й Індонезія, яка матиме до свого розпорядження 1.160 вояків. Впродовж 30 днів від підписання договору повинна відбутися міжнародна конференція, на якій ЗСА, СССР, Комуністичний Китай та Південний і Північний В'єтнам загарантують підписаний у Парижі договір з його усіма протоколами. Ця гарантія буде стосуватися також Ляосу і Камбоджі, яким затверджується постанову Женевської конференції з 1954 року щодо їх незалежности і невтральности. ЗСА зобов'язуються взяти участь в економічній відбудові Північного В'єтнаму й інших частин Індокитаю, в залежності від реалізації підписаного договору.

Північний В'єтнам вдоволений

Контрпартнер Генрі Кіссінджера Північного В'єтнаму Ле Дук То, виявляв на своїй пресовій конференції в минулу середу у Парижі неприховану радість і говорив про „перемогу в'єтнамського народу" та прославляв „американський нарід", який ніби допоміг у тій перемозі в'єтнамців. За найбільший успіх в'єтнамських комуністів вважають право залишення військ Північного В'єтнаму у Південному В'єтнамі, при чому американське командування обраховує те військо на 145.000, — Південний В'єтнам твердить, що того війська більше. Друга „перемога" Північного В'єтнаму у тому, що Америка зобов'язалась очистити води Північного В'єтнаму від мін та взяти участь у відбудові тієї країни, знищеної американським бомбардуванням. Як виявив лідер республіканської меншости у Сенаті Ю. Скатт, президент Ніксон назвав устійнений у Парижі договір „крихким", але висловив надію, що він таки вдержиться. Американський кореспондент - коментатор з Парижу Стен Картер закінчив свою аналізу Паризького договору твердженням:

„Найбільше програв В'єтконг. Ганой продав його після того, як його самого продали Совєтський Союз і Китай".

Верховний Суд СССР вимагає гостріших засудів

Київ.—На пленумі Верховного Суду СССР у Москві виступали генеральний прокурор СССР Руденко, міністер юстиції СССР В. Теребілов, заступник голови Верховного Суду Української ССР А. Кузовкін, голова Верховного Суду Білоруської ССР А. Боднар та ін. За повідомленням „Известий" з 18 січня, учасники пленуму винесли рішення про потребу більш гострої боротьби проти фальшівників звітів, „які обдурюють державу", подаючи в звітах із виробництв, фабрик, заводів тощо вигадні цифрові досягнення. Пленум дав вказівку судам в СССР, щоб вони гостріше карали не тільки тих, хто фальшує, але й тих, хто їх до цього намовляє. Представники судів з УССР та БССР звітували про стан боротьби з самогоноварінням, і в цьому питанні пленум також зобов'язав суди карати людей гостріше, чим дотепер, також за продажу й переховування самогонки та інших видів саморобних горілчаних напоїв.

„РОСІЯ В СЕРЦІ МОЇМ"

Криворізький Відділ Музично - Хорового Товариства УССР провів конкурс „на честь 50-річчя утворення СССР". Газета „Культура і Життя" з 11 січня подала вислід конкурсу: першу нагороду одержав О. Сьомка за дві пісні, „Солдат" і „Росія в серці моїм"...

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МИХАЙЛО КУЗЕНКО, член УНС Відд. 361 Т-ва Дністер в Ню Йорку, Н. Й. помер 6 вересня 1972 р. на 53 р. ж. Полишив у смутку дружину Антонію та сина Івана-Богдана. Похорон відбувся на цвинтарі Cypress Hills, New York, N.Y.

Вічна Йому Пам'ять

В. Вишиваний, секр.

МАРІЯ СЦІЛЕНА — членка УНС Відд. 11 Б-ва св. Михаїла в Johnstown, Pa., померла 28 листопада 1972 р. на 73 р. ж. Нар. в Україні і стала членкою УНС 1923 р. Полишила в смутку 6 дітей: Джмеса, Івана, Марію, Ірену Юрія і Вільяма. Похорон відбувся 1 грудня 1972 р. на цвинтарі св. Володимира в Johnstown, Pa.

Вічна Їй Пам'ять!

Ю. Сціленний, секр.

ІЛЛЯ ЛАЗІРКО, член УНСоюзу Відд. 334 Т-ва І. Франка в Клевленді, Огайо, помер 17 листопада 1972 р. на 85 р. ж. Нар. в с. Стара Ропа, пов. Стара Сіль, Україна і став членом УНС 1926 р. Полишив у смутку доньку Йосипину, синів Степана і Василя, 6 внуків і 5 правнуків. Похорон відбувся 21 листопада 1972 р. на цвинтарі Brooklyn Heights, Cleveland, Ohio.

Вічна Йому Пам'ять!

Степанія Боганек, секр.

СОФІЯ СМАЛЬ, членка УНС Відд. 299 Т-ва І. Франка в Боффало, Н. Й., померла 26 листопада 1972 р. на 65 р. ж. Стала членкою УНС 1941 р. Полишила в смутку сина Рудольфа і Дональда і внуків. Похорон відбувся 29 листопада 1972 р. на цвинтарі St. Adalbert, Cheektowaca, N.Y.

Вічна Їй Пам'ять!

С. Сидорович, секр.

КАРЛО ГУМЕНЧУК — член УНС Відд. 5 Б-ва св. Миколая в Асторії, Н. Й., помер 6 грудня 1972 р. на 90 р. ж. Нар. в с. Яйківці, пов. Жидачів, Україна і став членом УНС 1934 року. Полишив сина Володимира, дочку Осипу та внуків. Похорон відбувся на цвинтарі св. Михаїла в Асторії, Н. Й.

Вічна Йому Пам'ять!

М. Хоманчук, секр.

СОФІЯ АТАМАНЧУК, членка УНС Відд. 8 Подільська Січ в Йонкерсі, Н. Й., померла 4 листопада 1972 р. на 77 р. ж. Нар. в с. Перекопи, пов. Калуш, Україна і стала членкою УНС 1959 р. Полишила в смутку 2 синів і 4 дочки. Похорон відбувся 6 листопада 1972 р. на цвинтарі св. Йосифа в Йонкерсі, Н. Й.

Вічна Йому Пам'ять!

В. Мандзій, секр.

МАРІЯ НОВАК, членка УНС Відд. 287 Т-ва Сини України в Джерзі Сіті, Н. Дж., померла 21 листопада 1972 р. на 81 р. ж. Нар. в Україні і стала членкою УНС 1934 р. Полишила в смутку доньки: Анелю, Анну, Кайт, Софію і сина Генри. Похорон відбувся на цвинтарі Голи Крос, Н. Арлінгтон, в Джерзі Сіті, Н. Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

О. Стецура, секр.

о. МАРІЯН КУЧЕР, член УНСоюзу Відд. 287, помер 29-го серпня 1972 р. на 76 р. ж. Нар. в Україні і став членом УНС 1936 р. Полишив у смутку дружину Юлію, дочку Алісу, сина Володимира. Похорон відбувся 2 вересня 1972 р. на цвинтарі Св. Трійці в Карнегі, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

О. Стецура, секр.

МИХАЙЛО БУРЛУКА, член УНС Відд. 107 Б-ва св. Ів. Хрестителя в Гаммонд, Інд., помер 15 листопада 1972 р. на 66 р. ж. Нар. в Україні і став членом УНС 1951 р. Полишив в смутку дружину Аполіну, брата Івана. Похорон відбувся 18 листопада 1972 р. на цвинтарі Elmwood in Hammond, Indiana.

Вічна Йому Пам'ять!

В. Ванкула, секр.

СТЕПАН ПРИШЛЯК — член УНС Відд. 316 Т-ва Укр. Нар. Дім в Рочестері, Н. Й., помер 25 листопада 1972 р. на 76 р. ж. Нар. в с. Вербилівцях, пов. Рогатин, Україна і став членом УНСоюзу 1916 р. Полишив у смутку дружину Анну, доньку Катерину, синів: Петра і Василя і внуків. Похорон відбувся 28 листопада 1972 р. на цвинтарі Holy Sepulchre, Rochester, N.Y.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСоюзу

НЕДІЛЯ, 28-го СІЧНЯ 1973 р.

ЧИКАГО, Ілл. Річні збори В-ва св. Стефана 221 Відд., о год. 1-ій по пол. в Домі Відділів УНС при 845 N. Western Avenue. На порядку: звіти Управи і К. Комісії та вибір нової на 1973 р. і інші важні справи. Проситься чл. прибути. — З. Колодій, пред., Т. Шпікула, секретар.

ТРОЙ, Н. Й. Річні збори 191 Відд. о год. 4-ій по пол. в канцелярії Kolody and Hope Insurance, 455 Third Street. На порядку: вибір Управи на 1973 р. — В. Колодій, секретар.

ФІЛЯДЕЛЬФІА, Па. Річні загальні збори 153 Відд. ім. Л. Мишуги о год. 10:30 ранку в Домі Спор. Т-ва „Тризуб", 4932 Н. Брод вул. На порядку: звіти Управи і К. Комісії, вибір нової Управи на 1973 р. та внески і запити. На зборах можна заплатити чл. вкладки. По зборах традиційна гутірка з перекускою. Проситься чл. прибути. — І. Одежинський, гол., проф. Б. Гнатюк, заст., І. Скіра, секр., В. Артимишин, заст., М. Працїцький, касир.

ЗМІНА АДРЕСИ

ДО АДМІНІСТРАЦІЇ „СВОБОДИ"
81-83 GRAND STREET
(P.O. Box 346)
JERSEY CITY, N.J. 07303

ДОЛУЧУЮ 25 ЦЕНТІВ — прошу змінити мою адресу:

Моя СТАРА АДРЕСА була:

ЧИСЛО ВІДДІЛУ (якщо член УНС) ....

Ім'я і прізвище: ....

Адреса: ....

....

Моя НОВА АДРЕСА така:

Ім'я і прізвище: ....

Адреса: ....

.... Zip Code ....

Вступайте в члени УНСоюзу!

УКРАЇНСЬКА ДИТЯЧА СВІТЛИЧКА ВЧИТЬ ВАШУ ДИТИНУ ЩЕ ОДНІЄЇ МОВИ.

Розшуки

СЛАВКО НАЙДУХ
Дяк в Ліську
О. ЧУЧКЕВИЧ
Парох 1926-1932 р. р.
пошукує його —
JOHN HALUSHKA
R.F.D. 1, Box 173
Neillsville, Wisconsin 54456